

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 11/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z podpredsedu Ľuboša Szigetiho a sudcov Jany Baricovej, Miroslava Duriša, Libora Duřu, Ladislava Dudítša, Rastislava Kaššáka, Miloša Maďara, Petra Molnára, Petra Straku, Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského o návrhu **skupiny 32 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky**, zastúpených poverenou zástupkyňou Luciou Plavákovou, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade zákona č. 109/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Chartou základných práv Európskej únie a Zmluvou o fungovaní Európskej únie takto

r o z h o d o l :

1. Návrh **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na pozastavenie účinnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov

1. Skupina 32 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovatelia“) sa návrhom doručeným ústavnému súdu 14. mája 2025 domáha vysloviť, že zákon č. 109/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon“), nie je v súlade s čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 13 ods. 4, čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 29 ods. 1 a 3, čl. 30 ods. 4 a čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 8 a čl. 11 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 7, čl. 8 a čl. 12 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a čl. 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva o fungovaní EÚ“).

I.1. Podstata napadnutého zákona:

2. Zákonom bol s účinnosťou od 1. júna 2025 doplnený: (i) zákon č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby v znení neskorších predpisov (ďalej len

„zákon o neziskových organizáciách“), (ii) zákon č. 34/2002 Z. z. o nadáciách a o zmene Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o nadáciách“), (iii) zákon č. 147/1997 Z. z. o neinvestičných fondoch a o doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 207/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o fondoch“), (iv) zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o združovaní“), (v) zákon č. 116/1985 Zb. o podmienkach činnosti organizácií s medzinárodným prvkom v Československej socialistickej republike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o medzinárodných organizáciách“), (vi) zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „infozákon“) a (vii) zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o účtovníctve“).

3. Podstata doplnenia zákonov o neziskových organizáciách (§ 34a, § 34b, § 35 a § 37ae), nadáciách (§ 35a, § 36, § 37 a § 42e), neinvestičných fondoch (§ 25a, § 26, § 30a a 32b), združovaní občanov (§ 17b až 17f a 20b), medzinárodných organizáciách (§ 6b a až § 6e a § 7b) a zákona o účtovníctve spočíva v tom, že týmto subjektom – mimovládny organizáciám (ďalej len „MVO“), združeniam a organizáciám s medzinárodným prvkom, len ak v kalendárnom roku ich príjmy presiahnu 35 000 eur, sa ukladá povinnosť vypracovať najprv za obdobie od júna 2025 do konca roku 2025 a následne za každý nasledujúci kalendárny rok výkaz.

4. Tento výkaz má obsahovať prehľad príjmov podľa zdrojov a prehľad výdavkov. Ak MVO výdavky použije mimo územia členských štátov Európskej únie, štátov, ktoré sú zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore a Švajčiarskej konfederácie, uvedie aj krajinu ich použitia. Ďalej má výkaz obsahovať prehľad o osobách, ktoré prispeli na činnosť MVO, vrátane výšky peňažného daru, peňažného príspevku alebo hodnoty prijatej pôžičky a identifikačných údajov osoby, ktorá prispela na činnosť MVO. Pri fyzických osobách sa uvedie meno a priezvisko. To neplatí, ak hodnota peňažných darov, peňažných príspevkov a prijatých pôžičiek poskytnutých fyzickou osobou MVO nepresiahne za kalendárny rok 5 000 eur. Pri právnických osobách sa uvedie názov alebo obchodné meno, identifikačné číslo a adresa sídla. Napokon sa vo výkaze uvedie meno a priezvisko osoby, ktorá je orgánom alebo členom orgánu MVO, s uvedením dňa vzniku alebo zániku funkcie, ak vznikla alebo zanikla v priebehu kalendárneho roka.

5. MVO sa ukladá povinnosť uložiť výkaz do verejnej časti registra účtovných závierok vedeného podľa zákona o účtovníctve do 15. júla nasledujúceho kalendárneho roka. Ak to MVO nesplní, registrový úrad alebo ministerstvo jej uloží pokutu do 1 000 eur. Ak to do 30 dní odo dňa vykonateľnosti rozhodnutia o uložení pokuty nevedlo k náprave, registrový úrad alebo ministerstvo uloží MVO, a to aj opakovane, ďalšiu pokutu až do 10 000 eur. Pri tretej a ďalšej pokute je dolná hranica sadzby pokuty 5 000 eur.

6. Ak sa po zverejnení výkazu zistia skutočnosti, ktoré odôvodňujú jeho opravu, je MVO povinná ju bezodkladne vykonať. Registrový úrad alebo ministerstvo jej oprávnené vyhodnocovať obsah výkazu, a ak zistí nedostatky alebo skutočnosti, ktoré sú dôvodom na jeho opravu, vyzve MVO, aby v lehote nie kratšej ako 30, no nie dlhšej ako 60 dní, odstránila zistené nedostatky alebo vykonala opravu výkazu a súčasne ho informovala o prijatých opatreniach. MVO je povinná poskytnúť súčinnosť pri výkone dohľadu a pritom na požiadanie registrového úradu alebo ministerstva v určenej lehote predložiť doklady, podať informáciu, vysvetlenie alebo poskytnúť iný údaj. Registrový úrad alebo ministerstvo je oprávnené pri výkone dohľadu spracúvať bez súhlasu

dotknutej osoby osobné údaje, s ktorými príde do styku pri výkone dohľadu. Ak MVO v určenej lehote nevykoná nápravu, registrový úrad alebo ministerstvo jej za porušenie tejto povinnosti uloží pokutu do 1 000 eur. Ak do 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia o uložení pokuty nedošlo k náprave, registrový úrad alebo ministerstvo uloží ďalšiu pokutu až do 10 000 eur. Pri tretej a ďalšej pokute je dolná hranica sadzby pokuty 5 000 eur.

7. Doplnenie infozákona (§ 2 ods. 3, § 3 ods. 2, § 5a ods. 6) spočíva v tom, že za povinné osoby podľa infozákona sa považujú aj MVO, ktorým boli poskytnuté verejné prostriedky alebo prostriedky pri hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ak šlo o jednorazový príspevok z verejných prostriedkov najmenej 3 300 eur alebo v rámci jedného rozpočtového roka šlo o verejné prostriedky celkom 10 000 eur. MVO je povinná sprístupniť iba informácie o hospodárení s takýmito prostriedkami a povinne zverejňovanou zmluvou nie je zmluva, ktorú uzaviera s osobou, ktorá nie je povinnou osobou. Ak MVO žiadosti o poskytnutie informácie hoc len sčasti nevyhoví, je povinná do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti podať povinnej osobe, ktorá jej poskytla verejné prostriedky, vecne odôvodnený podnet na vydanie rozhodnutia.

I.2. Argumentácia navrhovateľov:

8. Nesúlady zákona s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 30 ods. 4 a čl. 31 ústavy navrhovatelia identifikujú v nedostatkoch legislatívneho procesu, keďže národná rada v druhom čítaní 15. apríla 2025 schválila skrátenie rozpravy na 12 hodín, rozprava začala 15. apríla 2025 o 14.00 h a trvala aj po 20.00 h. V treťom čítaní národná rada podľa § 35 ods. 7 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rokovacom poriadku“) ukončila rozpravu a zákon bol schválený 16. apríla 2025 o 17.23 h. Odkazujú na nález ústavného súdu (PL. ÚS 3/2024), z ktorého citujú, že v slobodnej diskusii poslancov je jadro legislatívneho procesu. Podľa navrhovateľov obmedzenie rozpravy na 12 hodín v druhom čítaní podľa § 29a zákona o rokovacom poriadku pri tak dôležitej téme úpravy činnosti MVO je zneužitím zo strany parlamentnej väčšiny na úkor demokratickej diskusie a práv parlamentnej opozície.

9. Podľa navrhovateľov postupnými a na seba nadväzujúcimi krokmi parlamentnej väčšiny došlo k neústavnému obmedzeniu diskusie a výkonu mandátu poslancov parlamentnej menšiny. Parlamentná väčšina nemala záujem o štandardnú a demokratickú diskusiu, keďže § 29a a § 35 ods. 7 zákona o rokovacom poriadku nemožno aplikovať kedykoľvek, ale len v prípadoch, kedy niekoľkotýždňovou až mesačnou obštrukciou poslancov je znemožnený riadny chod národnej rady (nález ÚS ČR Pl. ÚS 30/23, bod 127). Pri schvaľovaní zákona ani nebol priestor na opozičnú obštrukciu. Skrátenie rozpravy podľa § 29a zákona o rokovacom poriadku a ukončenie rozpravy v treťom čítaní podľa § 35 ods. 7 zákona o rokovacom poriadku tak nebolo legitímne. Šlo o valcovanie opozície tak, ako to definoval ústavný súd (PL. ÚS 13/2022, PL. ÚS 18/2022). Umocnené je to tým, že šlo o poslanecký návrh zákona, a preto absentovalo medzirezortné pripomienkové konanie so zapojením dotknutej verejnosti do legislatívneho procesu. Na to poukázala aj Rada Európy v stanovisku expertnej skupiny pre MVP z 31. januára 2025 (EXPERT COUNCIL ON NGO LAW CONF/EXP(2025) 2, body 23 – 27).

10. Navrhovatelia zdôrazňujú, že nejde o prvý takýto prístup väčšiny, ktorá tak postupovala pri novele trestných kódexov na začiatku roka 2024 a tzv. konsolidačnom balíčku v septembri 2024.

Hoci ústavný súd pri novele trestných kódexov tento postup odobril (PL. ÚS 3/2024), väčšina tento problematický a výnimočný prístup používa bez ohľadu na vecnosť diskusie. Navrhovatelia sú toho názoru, že ide o štandardizovanie nebezpečného javu pre demokraciu a slobodnú parlamentnú diskusiu. Preto takýto postup nemožno relativizovať.

11. K nesúladu zákona s čl. 13 ods. 4, čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 29 ods. 1 a 3 ústavy, čl. 8 a čl. 11 dohovoru, čl. 7, čl. 8 a čl. 12 charty a čl. 63 zmluvy o fungovaní EÚ navrhovatelia odkazujú na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 18. júna 2022 vo veci C 78/18, podľa ktorého Maďarsko porušilo povinnosti podľa čl. 63 zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 7, čl. 8 a čl. 12 charty tým, že prijalo zákon, ktorý pre určité kategórie MVO, ktoré prijímajú zahraničnú pomoc vo výške presahujúcej určitú prahovú hodnotu, stanovuje povinnosti registrácie, podávania vyhlásenia a zverejňovania a stanovuje možnosť uložiť sankcie MVO, keď tieto povinnosti nesplnia. Ďalej poukazujú a porovnávajú zákon s inými zahraničnými úpravami. Porušenie zásady voľného pohybu kapitálu navrhovatelia identifikujú v tom, že zahŕňa nielen investície, ale aj dary, granty, prevody, vklady a pôžičky, a odstrašujúci účinok odrádza osoby z iných členských štátov od finančných transakcií. Pritom každé obmedzenie voľného pohybu kapitálu musí byť nevyhnutné, primerané, nediskriminačné a musí sledovať legitímny cieľ. Navrhovatelia zdôrazňujú, že akékoľvek vnútroštátne opatrenie, ktoré môže odradiť osoby z iného členského štátu od poskytovania finančných darov, prekáža voľnému pohybu kapitálu.

12. Navrhovatelia vzhľadom na to, že zákon sa priamo dotýka a porušuje viaceré normy práva EÚ [napr. nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016] dávajú ústavnému súdu na zváženie položiť prejudiciálnu otázku napríklad o tom, či konkrétne ustanovenia zmluvy o fungovaní EÚ, charty alebo sekundárneho práva EÚ bránia členskému štátu prijať takú úpravu financovania MVO, ktorá by od nich vyžadovala zverejňovanie prehľadu finančných darov a darcov vo verejnom registri pod hrozbou pokuty.

13. Nesúlad zákona so slobodou združovania podľa čl. 29 ods. 1 a 3 ústavy, čl. 11 dohovoru a čl. 12 charty navrhovatelia vyvodzujú z toho, že táto sloboda zahŕňa aj autonómiu združení v ich vnútorných záležitostiach vrátane členstva, úpravy stanov a financovania. V tejto súvislosti odkazujú na literatúru, rozhodnutie ústavného súdu (PL. ÚS 11/2010) a iné rozhodnutia, podľa ktorých zásah štátu do autonómie správy vnútorných vecí združení musí byť proporcionálny a sledovať legitímny cieľ. Rozporné tak môžu byť zásahy, ktoré sťažujú podmienky registrácie, obmedzujú schopnosť získať finančné zdroje, ukladajú povinnosti podávať vyhlásenia a zverejňovať údaje, ktoré o združeníach môžu vyvolávať negatívny obraz a ktoré ich vystavujú riziku sankcií. Osobitne zdôrazňujú rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 1. 2. 2007 vo veci Ramazanova a iní proti Azerbajdžanu o sťažnosti č. 44363/02, v ktorom bolo uvedené, že schopnosť združenia získať, prijímať a využívať finančné prostriedky na podporu a ochranu svojich cieľov predstavuje integrálnu súčasť slobody združovania. Preto opatrenia, ktoré obmedzujú prístup združení k financovaniu, najmä zo zahraničia, môžu mať odstrašujúci účinok na ich činnosť, a tým porušovať čl. 11 dohovoru. Okrem toho akékoľvek obmedzenie slobody združovania musí byť ustanovené predvídateľným zákonom, musí sledovať legitímny cieľ (ochrana verejného poriadku alebo práv a slobôd iných), musí byť v demokratickej spoločnosti nevyhnutné a primerané sledovanému cieľu.

14. Podľa navrhovateľov zákon nemá legitímny cieľ, ak ustanovuje povinnosť vypracovávať a zverejňovať výkaz s prehľadom darov s uvedením ich identifikačných údajov. Cieľ spočívajúci

v zabezpečení verejného poriadku alebo ochrany práv iných nevyplýva z rozpravy v národnej rade a ani z dôvodovej správy. Zákon taktiež neprináša individualizované posudzovanie nevyhnutnosti zverejňovania údajov o financovaní. Uloženie tejto povinnosti predstavuje plošný a neprimeraný zásah do práva na slobodu združovania a môže odstrašiť potenciálnych darcov, ale aj samotné MVO. Zákon tak môže mať reálny dopad na MVO, ktoré budú musieť zoštíhliť svoju činnosť pre nedostatok darcov alebo pre vnútornú autocenzúru a odmietanie darov, aby neprekročili zákonom stanovený strop 35 000 eur. Takýto dopad zákona je v rozpore s účelom a cieľom práva slobodne sa združovať. To je znásobené sankčným mechanizmom pokút. Tieto vplyvy zákona sa zosilňujú, ak MVO pracujú s marginalizovanými skupinami, kontroverznými témami alebo sú kritické k výkonu verejnej správy. Navrhovatelia okrajovo namietajú, že MVO majú byť povinné osoby podľa infozákona, hoci jeho účelom je práve to, aby MVO mohli kontrolovať verejný sektor. Zákon tak vo svojej podstate vedie ku kontrole občanov.

15. Porušenie ochrany súkromia a osobných údajov podľa čl. 13 ods. 4 a čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, čl. 8 dohovoru a čl. 7 a 8 charty navrhovatelia identifikujú v tom, že týmito ustanoveniami je chránené meno a priezvisko osôb, ktoré darovali MVO peniaze a ktoré sú orgánom alebo členom orgánu MVO. Zverejnenie mena a priezviska darcov a členov ich orgánov je tak neústavným zásahom do ich súkromia a ochrany ich osobných údajov. V tejto súvislosti odkazujú na rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva *Ecodefence a iní v. Rusko* o sťažnosti č. 9988/13 z 22. marca 2017 a *Kobaliya a iní v. Rusko* o sťažnosti č. 39446/16 z 22. októbra 2024 a Súdneho dvora Európskej únie z 18. júna 2022 vo veci C 78/18. Podľa navrhovateľov takéto zverejňovanie osobných údajov bez ohľadu na súkromie dotknutých nie je primerané. Zákon nedefinuje legitímny účel, ktorý sa má dosiahnuť. Okrem toho zákon neprejde ani testom nevyhnutnosti, keďže neboli zvážené menej invazívne varianty, napr. oznamovanie osobných údajov len orgánu verejnej moci bez jeho zverejňovania alebo výmaz osobných údajov po určitom čase. Okrem toho zákon nezohľadňuje osobitnú zraniteľnosť s ohľadom na možnosť darovania peňazí MVO na citlivé účely, a tak odstrašovať darcov zverejnením ich osobných údajov.

II.

Predbežné prerokovanie návrhu na začatie konania

16. Ústavný súd návrh predbežne prerokoval podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a to v pléne podľa čl. 131 ods. 1 ústavy a podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde. Skupina 32 poslancov je podľa čl. 130 ods. 1 písm. a) ústavy a § 74 písm. a) zákona o ústavnom súde oprávnená podať návrh podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy, je zastúpená poverenou zástupkyňou podľa § 35 ods. 1 druhej vety zákona o ústavnom súde a návrh má náležitosti podľa § 43 ods. 1 a § 75 zákona o ústavnom súde. Predbežne niet dôvodu na čo i len čiastočné odmietnutie návrhu. Preto bol návrh skupiny 32 poslancov podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde prijatý na ďalšie konanie v celom rozsahu.

III.

Rozhodnutie o návrhu na pozastavenie účinnosti

III.1. Návrh skupiny poslancov:

17. Navrhovatelia podľa čl. 125 ods. 2 ústavy navrhujú pozastaviť účinnosti zákona. Odkazujú na rozhodnutia ústavného súdu (PL. ÚS 10/2014, PL. ÚS 24/2019, PL. ÚS 26/2019, PL. ÚS 5/2022,

PL. ÚS 27/2020). Podľa navrhovateľov účinnosťou zákona môže dôjsť k nezvratným dopadom kontroly verejnej moci nad činnosťou MVO, a tak hrozí nenávratna ujma na právach osôb poskytujúcich dary MVO (ohrozenie súkromia a osobných údajov) a právach MVO (okamžité sťaženie ich činnosti pre byrokratickú záťaž pri sprístupňovaní informácií). Okrem toho v dôsledku odstrašujúceho účinku bude ohrozené získavanie financií na činnosť MVO. Podľa navrhovateľov pozastavením účinnosti zákona sa predíde zverejneniu osobných údajov, keďže tento následok by neskôr nebol napravitel'ny. Okrem toho treba predísť riziku sekundárnych porušení práv MVO v dôsledku uplatnenia sankčného mechanizmu.

III.2. Posúdenie návrhu skupiny poslancov:

18. Podľa čl. 125 ods. 2 ústavy a § 78 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na ďalšie konanie, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapravitel'ny následok.

19. Pozastavenie účinnosti zákona je vážny zásah do právomocí zákonodarcu, preto k nemu možno pristúpiť výnimočne, ak je ohrozenie základných práv a slobôd, hrozba hospodárskej škody alebo iného nenapravitel'ného následku dostatočne konkretizovaná, pričom z okolností prípadu zjavne vyplýva, že tieto následky možno považovať za preukázané, a teda opodstatnené, a to najmä povahou zákona, ktorý bol napadnutý v konaní o súlade právnych predpisov (PL. ÚS 10/2014). Z kategorizácie predpokladov pozastavenia účinnosti je zrejmá aj rozdielna miera osvedčenia a skúmania konkrétnych skutkových okolností a vplyvov napadnutej právnej úpravy. V tejto súvislosti je potrebné rozlišovať predovšetkým medzi priamymi a nepriamymi dôsledkami právnej normy (PL. ÚS 17/2014). Priame dôsledky spočívajú v samotnej existencii a účinkoch napadnutých ustanovení už v ich abstraktnej podobe, v interferencii s inými právnymi normami právneho poriadku. Priamym dôsledkom zodpovedá spravidla ohrozenie základných ľudských práv a slobôd, ktorých rozsah ochrany je upravený priamo v ústave; priame dôsledky možno často ustáliť už základným porovnaním napadnutej právnej normy, resp. jej výkladu, s nadradenými právnymi normami a ich výkladom. Pri úvahách o ohrození základných práv a slobôd treba vziať do úvahy aj a) právnú pozíciu dotknutých subjektov pred napadnutou právnou úpravou, b) rozsah, v akom bol tento štandard zmenený novou právnou úpravou, c) smerovanie návrhu na pozastavenie a návrhu rozhodnutia vo veci. Okrem toho je dôležité prihliadať na d) možnosť nápravy právnej pozície jednotlivcov a tiež na e) charakter základného práva, o ohrozenie ktorého ide (uznesenie o prijatí č. k. PL. ÚS 24/2019-26).

20. Pre rozhodnutie o návrhu na pozastavenie účinnosti je rozhodujúce porovnanie právnej pozície potencióálne dotknutých MVO a ich darcov pred prijatím zákona a za účinnosti doplnení jednotlivých zákonov, ktorá má nastať 1. júna 2025. Od účinnosti zákona MVO a ani darcom nevznikajú žiadne povinnosti, z ktorých by vyplýval priamy a bezprostredný dopad na ich právnú pozíciu. K tomu dôjde až 15. júla 2026, kedy budú MVO povinné uložiť výkaz za obdobie od júna 2025 do konca roka 2025 do verejnej časti registra účtovných závierok vedeného podľa zákona o účtovníctve. Dovtedy MVO nebudú mať žiadnu povinnosť, ktorá by sa bezprostredne spájala s rizikom uloženia pokút za nesplnenie povinností, ktoré boli zavedené doplnením jednotlivých zákonov. Rovnako darcom MVO nehrozí zverejnenie ich údajov. Preto v súvislosti s nadobudnutím

účinnosti zákona nemožno dospieť k tomu, že by konštrukcie zákona predstavovali bezprostrednú hrozbu. K tomu dôjde až s odstupom roka po nadobudnutí účinnosti zákona, kedy budú MVO, ak nedôjde k vysloveniu nesúladu zákona, povinné vyhotoviť a uložiť výkaz do verejnej časti registra účtovných závierok vedeného podľa zákona o účtovníctve.

21. Niet však dôvod pochybovať o tom, že v určitých súvislostiach môžu potencionálne následky spočívajúce vo zverejnení údajov darcov potencionálne ovplyvniť ich rozhodnutia poskytnúť dar MVO. Tento nie bezprostredný vplyv je však daný bez ohľadu na to, či dôjde k pozastaveniu účinnosti zákona. Rozhodnutie o pozastavení účinnosti zákona nepredukuje rozhodnutie o návrhu skupiny poslancov na vyslovenie nesúladu zákona, a preto nič nemení na obave potencionálnych darcov v súvislosti s ich rozhodnutiami poskytnúť dar. I keby bola účinnosť zákona pozastavená a darcovia by v období od júna 2025 do konca tohto roku MVO poskytli dary, boli by vystavení riziku zverejnenia svojich údajov vo výkazoch, ktoré majú po prvýkrát zverejnené až v polovici júla 2026. Reálna a konkrétna hrozba zverejnenia údajov darcov tak s ohľadom na povinnosti MVO v súvislosti s tým, kedy má dôjsť k zverejneniu, nie je z pohľadu času bezprostredná. Následkom nedostatku bezprostrednosti – priamej hrozby k základným právam a slobodám, k vzniku hospodárskej škody alebo k inému vážnemu nenapraviteľnému následku je nedôvodnosť návrhu na pozastavenie účinnosti namietaného zákona.

22. Navrhovatelia okrajovo namietajú, že MVO majú byť povinné osoby podľa infozákona a následne formulujú záver, že dôjde k okamžitému sťaženiu činnosti MVO pre byrokratickú záťaž pri sprístupňovaní informácií. Rozsah tejto záťaže však nie je bližšie konkretizovaný. V tejto argumentácii navrhovateľov absentujú konkrétnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť dôvodnosť pozastavenia účinnosti zákona v časti, v ktorej bol doplnený infozákon. K tomu treba uviesť, že MVO je povinná sprístupniť iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami. Ak MVO žiadosti o poskytnutie informácie hoci len sčasti nevyhovie, je povinná do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti podať povinnej osobe, ktorá jej poskytla verejné prostriedky, vecne odôvodnený podnet na vydanie rozhodnutia. Z toho vyplýva, že celá administratívna záťaž nie je prenesená na MVO.

23. Nemožno dospieť k záveru, že základné práva a slobody dotknutých MVO a ich darcov sú ohrozené bezprostredne. Preto návrhu na pozastavenie účinnosti zákona nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Ľuboš Szigeti
podpredseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky